

Sagen sættes til Forhandling.

J. C. Sørensen: Nærværende lille Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, blev jo fremsat her i Tinget for 2 Aar siden og var da Genstand for en 1ste Behandling, hvorpaa det gik i Udvalg. Udvalget sluttede imidlertid sit Arbejde med en Beretning, som blev afgiven sidst i Samlingen. Forslaget, som det nu foreligger, er i alt væsentligt det samme som det, der den Gang blev fremsat. Der er kun sket den lille Forandring, at en enkelt af de Planter, som omhandlede i det tidligere Forslag, er udeladt i dette. Udeladelsen af denne Plante har antagelig sin Grund i, at det fra sagkyndig Side er oplyst, at den (Mahonia) egentlig ikke er saa skadelig som de tre, der ere blevne staaende i Lovforslaget. Om denne Plante kan man desuden i Modsætning til de andre sige, at den er en nyttig Plante, idet den i temmelig stor Udstrækning bruges til Underlag for Ligkranse, og hvis der blev nedlagt Forbud ogsaa mod dens Dyrkning, vilde det have til Følge, at mange Gartnerforretninger, særlig her i Omegnen af Kjøbenhavn, vilde føle sig genere og lide et føleligt Tab. Det er derfor kun med Tilfredshed, jeg ser, at denne Plante er udgaaet af Lovforslaget.

For mit eget Vedkommende maa jeg udtale, at jeg ligesom ved Behandlingen for 2 Aar siden hellere saa, at der blev udstedt et ligefremt Forbud mod at dyrke disse Planter. Jeg indser ikke, at de ere til nogen som helst Nytte, da der er en Mangfoldighed af Prydplanter, der fuldstændig kunne erstatte dem. Det forekommer mig derfor, at det vilde have været bedre at angribe Ondet ved Roden ved aldeles at forbyde Dyrkningen af dem; saa undgik man al videre Ulejlighed med dem. Her er det derimod forudsat, at de vel maa dyrkes, men kun inden for en vis Afstand fra dyrkede Marker, og det bliver derefter vedkommende Lodsejers Sag at forlange dem fjernede, naar han føler sig generet af dem. Det vilde altid efter min Mening være bedre, om man rent forbød Dyrkningen af dem, saa var man ude over alle Vanskeligheder. Jeg skal imidlertid anbefale, at Lovforslaget fremmes, og at det eventuelt gøres til Genstand for Udvalgsbehandling.

Johansen: Siden vi have haft dette Lovforslag for, er denne Sag, som man har set, bleven behandlet rundt om i Landboforeningerne, og der er der

kommet stærke Udtalelser frem om Nødvendigheden af at faa noget gjort i saa Henseende, idet det hævdes, at de Planter, der omtales i Forslaget, anrette stor Skade paa adskillige Korn- og Græsarter. Paa den anden Side skal man være noget forsigtig — det tilraadede jeg ogsaa forrige Gang —, for at man ikke skal gaa hen og gribe for stærkt ind hos den enkelte Mand, og der bør kun være Tale om at gribe ind, hvor det er nødvendigt. Derfor er det mig ogsaa en Tilfredsstillelse, at Lovforslaget denne Gang har indskrænket sig til at tage 3 Planter med, nemlig Berberis, Korsved og Cypress-Vortemælk, de tre, som man mener forvalde den største Fortræd. Der kunde være Tilbøjelighed til at gaa noget videre, mange mene endogsaa, at man skulde gaa meget videre og tage Ukrudtsplanter med. Det er dog sin egen Sag, naar man skal ind paa Folks Marker og begynde at gribe ind der; det kan volde Fortrydelse, og naar der ikke foreligger haard Nødvendighed derfor, tror jeg, man bør undgaa det. — De tre Planter, her ere nævnte, kan man derimod nok komme noget til Livs. Det vil rimeligvis volde nogen Vanskelighed, idet ikke alle Folk have det Kendskab til dem, som de burde have. Berberissen er dog vel godt kendt, den dyrkes jo nu mest i Haver, den er meget let at kende og faa fat paa. Derimod findes Korsved — eller Vrietorn, som den almindelig kaldes — ude omkring i Hegn, idet den egner sig særlig til levende Hegn og er bleven meget benyttet dertil. Den findes ogsaa meget i Kratskove, og paa disse Steder kan den nemt komme til at gøre megen Fortræd. Det er ofte, at man ikke ved, hvorfra man faar sine Kornmarker ødelagte, idet man ikke kender denne Plante. Dersom man kunde finde en eller anden Maade, hvorpaa man kunde gøre bekendt, hvordan disse Planter ere, vilde man sikkert hjælpe meget til at faa dem fordrevne. — Det kunde jo vistnok ogsaa være rigtigt at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at der kunde gøres meget omkring ved Jernbanerne og Vejene, Landeveje og Biveje, derved at Ukrudtet blev holdt nede paa disse Steder. Der er jo Ukrudt, som ikke flytter sig, men bliver paa det Sted, hvor det vokser; men der er ogsaa Ukrudt, hvis Frø føres ud over Markerne, og tit staar man ganske hjælpeløst over for det. Jeg mener ikke, man skulde have en Bestemmelse herom ind i Lovforslaget — jeg er bange for, at det vilde berede Sagens Gennemførelse Vanskeligheder — men jeg